

Εγκύκλιος Αρχιεπισκόπου Κύπρου για την εορτή των Χριστουγέννων

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Κύπρου](#)

Ο [Αρχιεπίσκοπος Κύπρου](#) κ.κ. Γεώργιος εξέδωσε την εγκύκλιό του για την [εορτή των Χριστουγέννων](#), στην οποία μεταξύ άλλων αναφέρει ότι πρέπει “να συνειδητοποιήσουμε ότι η Πατρίδα βρίσκεται σε κίνδυνο. Το χρέος είναι δικό μας”.

“Οι κοινές προσπάθειες Κύπρου και Ελλάδας, καθώς και των απανταχού της γης Ελλήνων, πρέπει να έχουν ως στόχο τη διεκδίκηση και για τον λαό μας των όσων απολαμβάνουν οι άλλοι Ευρωπαίοι και όλος ο ελεύθερος κόσμος. Οι άλλοι Ευρωπαίοι δικαιούνται ελεύθερη διακίνηση σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εμείς γιατί να μην μπορούμε να απολαμβάνουμε κάτι τέτοιο στην πατρίδα μας; Οι άλλοι Ευρωπαίοι μπορούν να εγκαθίστανται όπου θέλουν στην Ευρώπη. Γιατί εμείς να μην μπορούμε να επιστρέψουμε στα σπίτια και τις περιουσίες μας; Οι συνεχείς υποχωρήσεις δεν εξευμενίζουν τον κατακτητή, ούτε και οδηγούν σε λύση. **Οδηγούν σε τουρκοποίηση του τόπου.** Να συνειδητοποιήσουμε ότι η Πατρίδα βρίσκεται σε κίνδυνο. Το χρέος είναι δικό μας”,

υπογραμμίζει ο Μακαριώτατος.

Παρακάτω ολόκληρη η εγκύκλιος του Αρχιεπισκόπου Κύπρου:

Αρχιεπισκοπική Έγκύκλιος ἐπὶ τῇ Ἑορτῇ τῶν Χριστουγέννων 2023
+ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ἐλέω Θεοῦ, Ἀρχιεπίσκοπος Νέας Ἰουστινιανῆς

καὶ πάσης Κύπρου,

Παντὶ τῷ Χριστεπωνύμῳ Πληρώματι τῆς Ἀγιωτάτης

Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

«Τὰ σύμπαντα σήμερον χαρᾶς πληροῦνται.

Χριστὸς ἐτέχθη ἐκ τῆς Παρθένου».

Οἱ προφητεῖες, ποὺ γιὰ χρόνια πολλὰ ἐμήνυαν τὴν ἔλευση στὴ γῆ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ἔχουν πιά περατωθεῖ. Οἱ τύποι, οἱ σκιές καὶ τὰ αἰνίγματα παραχωροῦν τὴ θέση τους στὰ γεγονότα. Ἡ ὄραση τοῦ Ἡσαΐα, ὅτι «ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται Υἱὸν» (Ἠσ. 7,14), γίνεται πραγματικότητα. Ὁ Βαρούχ, ποὺ χρόνια πολλὰ πρὶν, εἶδε, πὼς ὁ Θεὸς «ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη» (Βαρ. 3,38), δικαιώνεται καὶ ἐπαληθεύεται. Ὁ καιρὸς, τὸν ὁποῖο ἐξήγγειλε ὁ Δανιὴλ καὶ κατὰ τὸν ὁποῖο «ἀναστήσει ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ βασιλείαν, ἥτις εἰς τοὺς αἰῶνας οὐ διαφθαρήσεται» (Δαν. 2,44), ἔφθασε. Μέσα στὴ γεμάτη μυστήριο Βηθλεεμικὴ νύκτα, ποὺ προσδοκοῦσαν ἔθνη καὶ λαοί, ἀνατέλλει ὁ Ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης. Καὶ ἐμεῖς, «ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες», δοξολογοῦμε τὸν φιλόανθρωπο Θεὸ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἡ φάτνη ὑποδέχεται καὶ φέτος «σπαργάνοις εἰλημένον» τὸν ἀπερινόητο. Καὶ μέσα στὸ πυκνὸ σκοτάδι, πού, παρὰ τὰ τόσα φῶτα, καὶ σήμερα βασιλεύει παντοῦ, τὸ ἀστέρι τῆς Βηθλεὲμ ὑποδεικνύει τὸν δρόμο πρὸς τὸ Σπήλαιο, ὡς ἀναγκαία πορεία «διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν» (Ἑβρ. 1,14).

Ὁ Θεὸς, ἀφοῦ μὲ τὴν παντοδυναμία Του δημιούργησε τὸν κόσμον, εἰσέρχεται καὶ ὁ ἴδιος σ' αὐτόν, ἐπιφέροντας μιὰν ἀπροσδόκητη, γιὰ τὰ ἀνθρώπινα δεδομένα, ἀλλαγὴ. Κατὰ τοὺς ὅρους τῆς δημιουργίας, ἔπρεπε ὁ ἄνθρωπος νὰ ὀδεύσει πρὸς τὴ θέωση, ἀφοῦ ἐπλάσθη «καθ' ὁμοίωσιν» Θεοῦ. Ἐξαιτίας, ὅμως, τῆς ἀδυναμίας του νὰ πετύχει τὸν στόχον ποὺ τοῦ ἐτέθη, ἀκολουθεῖται μίᾳ ἀντίθετη πορεία.

«Ἄνθρωπος γίνεται ὁ Θεός, ἵνα Θεὸν τὸν Ἀδὰμ ἀπεργάσῃται».

Μὲ τὴν ἐνανθρώπηση πραγματοποιεῖται ἀνακαίνιση τῆς κτίσεως. Γίνεται στὴν οὐσία μιὰ ἐπανάληψη τῆς δημιουργίας, μὲ διαφορετικὴ μορφή, μιὰ παλιγγενεσία. Σ' αὐτὸ ἀναφέρονται ὅσα ἡ Ἐκκλησία, διὰ τῆς Θεολογίας καὶ τῆς ὕμνολογίας της, ἐξαγγέλλει κατὰ τὴ σημερινὴ ἡμέρα: Ἡ ἐπανασύνδεση τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸν Θεό, ἡ ἐπὶ γῆς εἰρήνη μετὰ δικαιοσύνης, ἡ ἰσότητα φύλων καὶ φυλῶν, ἡ δυνατότητα τῆς θέωσης.

Ἡ «ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων» ἔλευση τοῦ Χριστοῦ στὸν κόσμον διακηρύττει ἔμπρακτα ὅτι ὁ Θεὸς ἦταν, εἶναι καὶ θὰ εἶναι ὁ ἀπόλυτος κυρίαρχος τῆς Ἰστορίας • καὶ ὅτι ἡ Ἰστορία ἐκπληρώνει θείους σκοπούς: τὴ μεταμόρφωση τοῦ κόσμου «διὰ τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς» καὶ τὴν ἐγκαθίδρυση τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ «ἐπὶ πάντων». Εἶναι γι' αὐτὸ τὸν λόγο ποὺ οἱ πιστοὶ «σκιρτῶσιν ἐν πνεύματι» καὶ ἀγάλλονται σήμερα. «Τὸ μεσότειχον τοῦ φραγμοῦ διαλέλνται... τὰ Χερουβὶμ παραχωρεῖ τοῦ ζύλου τῆς ζωῆς... τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς μεταλαμβάνομεν».

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Στὸν Ἀρχοντα τῆς Εἰρήνης, τὸν ἐπιφανέντα Θεό, στηρίκτηκε γιὰ δύο χιλιάδες τώρα χρόνια τὸ ἔθνος μας. Στὸ μήνυμα τῆς ἐνανθρώπησής Του, ἐναπέθεσε τὶς προσδοκίες του. Σὲ καιροὺς δόξης καὶ θριάμβων ἡ πίστη αὐτὴ κατέστη ἡ σημαία καὶ ὁ θυρεὸς του. Σὲ καιροὺς ἐθνικῶν περιπετειῶν καὶ ταπεινώσεων ἔγινε ἡ ἐπιστηρικτικὴ ράβδος του καὶ ἡ ἄγκυρα τῆς ἐλπίδος του.

Γιὰ 50 σχεδὸν χρόνια καὶ ὁ Κυπριακὸς Ἑλληνισμὸς, ξέροντας ὅτι «πιστὸς ὁ ἐπαγγειλάμενος» (Ἑβρ. 10,23), ἀναμένει ὑλοποίηση τῆς ἐξαγγελίας τῆς μοναδικῆς ἐκείνης στιγμῆς τοῦ κόσμου: «καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη» (Λουκ.2,14). Εἰρήνης, ἀσφαλῶς, ποὺ νὰ ἐδράζεται στὴ δικαιοσύνη.

Ἡ κατανόηση τῶν μηνυμάτων τῆς ἐνανθρώπησης τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀπαραίτητη καὶ γιὰ ἀφύπνιση ἀπὸ τὸν ἐθνικὸ λήθαργο στὸν ὁποῖο περιπέσαμε. Ὁ Χριστὸς μὲ τὴ διδασκαλία του δίνει στὸν ἄνθρωπο τῆς Κύπρου, σήμερα, νὰ καταλάβει ὅτι εὐτελίζει τὴν ἀνθρώπινη ἀξιοπρέπεια, ὅταν μπαινοβγαίνει, κάτω ἀπὸ τοὺς δοτοὺς περιορισμοὺς τοῦ κατακτητῆ, τὶς προσωπικὲς ταπεινώσεις καὶ τὸν ἐθνικὸ ἐξευτελισμὸ, στὰ κατεχόμενα. Καὶ δὲν ἐννοοῦμε ὅταν πηγαίνει γιὰ εὐλαβὲς προσκύνημα στοὺς ναοὺς του ἢ στοὺς τάφους τῶν προγόνων του, ἢ γιὰ νὰ δείξει στὰ παιδιὰ του τὰ σπίτια καὶ τὶς περιουσίες τους. Ἐννοοῦμε ὅταν θητεύει στὰ καζίνα τῶν κατεχομένων, ὅταν διαμένει καὶ διασκεδάζει στὰ κλεμμένα ξενοδοχεῖα μας, ὅταν ταξιδεύει ἀπὸ τὸ παράνομο ἀεροδρόμιο, ἐνισχύοντας τὴν κατοχὴ καὶ τὴν οἰκονομία της. Πολὺ περισσότερο ὅταν ξεπουλᾷ τὴν περιουσία του στὴν

κατοχική δύναμη, διευκολύνοντάς την στην επίτευξη τῶν τελικῶν στόχων της. Γιατὶ αὐτὰ συνεπάγονται μονιμοποίηση καὶ νομιμοποίηση τοῦ ἀποχριστιανισμοῦ τῆς κατεχόμενης γῆς μας καὶ ἐπιτάχυνση τῆς κατάληψης καὶ τοῦ ἀποχριστιανισμοῦ ὁλόκληρης τῆς Κύπρου.

Ἄς μὴν αὐταπατούμαστε καὶ ἄς μὴν ξεגעλιούμαστε ἀπὸ ψευδεῖς ἐξαγγελίες καλῆς γειτονίας ἐκ μέρους τῆς Τουρκίας. Τελικὸς καὶ ἀμετάθετος στόχος τῆς Τουρκίας παραμένει ἡ κατάληψη καὶ τουρκοποίηση ὁλόκληρης τῆς Κύπρου. Τοῦτο φαίνεται ξεκάθαρα ἀπὸ τὴν ὅλη στάση της: τὶς προβαλλόμενες συνεχῶς νέες ἀξιώσεις, τὸν συνεχιζόμενο ἐποικισμό, τὴ διοχέτευση καθημερινὰ στὶς ἐλεύθερες περιοχές ἑκατοντάδων λαθρομεταναστῶν, τὶς προκλήσεις στὴ νεκρὴ ζώνη καὶ ἄλλα πολλά.

Ὡς Ἐκκλησία ἔχουμε τὴ γνώμη ὅτι ἡ ἐπιδίωξη ἑναρξης συνομιλιῶν μὲ τοὺς ὅρους τοῦ κατακτητῆ εἶναι ἄκρως ἐπικίνδυνη γιὰ μᾶς. Θὰ μᾶς ἀφήσει ἐκτεθειμένους στὴ διεθνῇ κοινότητα ὅταν ὁ κατακτητὴς θὰ ὑπαναχωρήσει καὶ πάλιν, προβάλλοντας νέες ἀξιώσεις. Ὅφείλουμε νὰ ἐπιλέξουμε νέα πορεία, πὺ νὰ ἐπανατοποθετεῖ τὸ πρόβλημά μας στὶς σωστές του διαστάσεις, ὡς πρόβλημα εἰσβολῆς καὶ κατοχῆς, νὰ ἐπανακαθορίσουμε στόχους καὶ ἐπιδιώξεις, νὰ ἀνασυνταχθοῦμε.

Οἱ κοινὲς προσπάθειες Κύπρου καὶ Ἑλλάδας, καθὼς καὶ τῶν ἀπανταχοῦ τῆς γῆς Ἑλλήνων, πρέπει νὰ ἔχουν ὡς στόχο τὴ διεκδίκηση καὶ γιὰ τὸν λαό μας τῶν ὅσων ἀπολαμβάνουν οἱ ἄλλοι Εὐρωπαῖοι καὶ ὅλος ὁ ἐλεύθερος κόσμος. Οἱ ἄλλοι Εὐρωπαῖοι δικαιοῦνται ἐλεύθερη διακίνηση σὲ ὅλες τὶς χῶρες τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσης. Ἐμεῖς γιατί νὰ μὴν μποροῦμε νὰ ἀπολαμβάνουμε κάτι τέτοιο στὴν πατρίδα μας; Οἱ ἄλλοι Εὐρωπαῖοι μποροῦν νὰ ἐγκαθίστανται ὅπου θέλουν στὴν Εὐρώπη. Γιατὶ ἔμεῖς νὰ μὴν μποροῦμε νὰ ἐπιστρέψουμε στὰ σπίτια καὶ τὶς περιουσίες μας; Οἱ συνεχεῖς ὑποχωρήσεις δὲν ἐξευμενίζουν τὸν κατακτητὴ, οὔτε καὶ ὁδηγοῦν σὲ λύση. Ὅδηγοῦν σὲ τουρκοποίηση τοῦ τόπου. Νὰ συνειδητοποιήσουμε ὅτι ἡ Πατρίδα βρίσκεται σὲ κίνδυνο. Τὸ χρέος εἶναι δικό μας.

Μὲ αὐτὲς τὶς σκέψεις ἀπονέμουμε τὴν πατρικὴ εὐλογία μας πρὸς ὅλους, ἰδιαίτερα τοὺς ἐμπερίστατους, τοὺς ἀγνοούμενούς μας, τοὺς ὁποίους δὲν θεωροῦμε, χωρὶς ἐνδελεχῇ ἔρευνα, νεκρούς, καθὼς καὶ τοὺς συγγενεῖς τους, τοὺς ἐγκλωβισμένους καὶ τοὺς πρόσφυγες συμπατριῶτές μας. Ἐπικαλούμενοι τὴν εὐλογία καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος τοῦ Θεοῦ πρὸς ὅλους καὶ κατὰ τὸν ἀνατέλλοντα, ἐντὸς ὀλίγου, νέον ἐνιαυτόν, διατελοῦμεν,

Μετ' εὐχῶν διαπύρων ἐν Χριστῷ τεχθέντι,

+Ο ΚΥΠΡΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Κύπρου,

Χριστούγεννα 2023.

ΣΗΜ.: Οἱ Ἐφημέριοι καθίστανται ὑπεύθυνοι γιὰ τὴν ἀνάγνωση τῆς ἀνὰ χεῖρας Ἐγκυκλίου, κατὰ τὴ θεία Λειτουργία τῆς ἐορτῆς τῶν Χριστουγέννων.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ἐπὶ τῇ Ἑορτῇ
τῶν Χριστουγέννων

2023^{σα}